
Nasza Przyjaźń

1935 XI - BIULETYN PARAFII ŚW. MIKOŁAJA Listopad 2022 Nr 446

ŚWIĘCI LUSTREM BOŻYM DLA NAS

Zwyczajni a zarazem nadzwyczajni. Budzący podziw i zachwyt u jednych, drugich wprowadzający w zdumienie, a niekiedy nawet w zakłopotanie. Dla jednych kontrowersyjni, dla innych otwarci i chętnie niosący pomoc. Pociągają swoim przykładem, albo denerwują swoją niedoścignionością. Oni świętość uczynili programem swojego życia i dowiedli, że jest możliwa. Są niczym lustro, w którym możemy się przeglądać, a dzięki temu poznawać lepiej samych siebie.

Przestrzeń świętości

Świętych znamy z obrazów, z których dumnie spoglądają na nas w kościele – jak chociażby nasz św. Mikołaj z głównego ołtarza. Studiujemy ich bogate żywoty, niejednokrotnie osnute pięknymi legendami – jak chociażby o matce Maryi, św. Annie, współpatronce naszej świątyni. Ich wizerunki, przedstawione na małych obrazkach, niekiedy z relikwiami – kawałkiem materiału potartego o kości – jak chociażby naszej parafialnej pielęgniarki bł. Hanny Chrzanowskiej, pieczołowicie przechowujemy w książeczkach.

Starożytni chrześcijanie na grobach świętych męczenników – gdyż w pierwszych wiekach Kościoła tylko tacy byli święci – wznosili okazałe świątynie – jak chociażby bazylikę św. Piotra, św. Pawła, czy św. Wawrzyńca w Rzymie. Imiona świętych

w znacznej mierze wypełniają opasłe katalogi czy znaczą kolejne dni kalendarzy. Wielu z nas te imiona – od chrztu, bierzmowania, czy jeszcze z własnego wyboru – nosi, uczyniwszy świętego swoim patronem.

Świętość darem

Chrzest święty jest sakramentem, który nie tylko gładzi grzech pierworodny, ale też włącza człowieka do wielkiej wspólnoty dzieci Bożych. Stwórca, obdarzając nas *Bożym życiem*, czyli *łaską uświęcającą*, daje nam udział w swojej świętości – powołuje nas do świętości. Stąd też powołanie to jest powszechne i uczestniczy w nim każdy chrześcijanin. Świętość staje się więc Bożym darem dla człowieka.

Sobór Watykański II przypomina: *«Wyposażeni w tyle i tak potężnych środków zbawienia, wszyscy wierni chrześcijanie – jakiegokolwiek sytuacji życiowej oraz stanu – powołani są przez Pana, każdy na właściwej sobie drodze, do świętości doskonałej, jak i sam Ojciec jest doskonały»* (LG, 11).

Świętość zadaniem

Świętość, którą Bóg na chrzcie świętym zaszczerpił w naszych sercach, domaga się od nas odpowiedzi. Jest nią moje życie tu, na ziemi i moja osobista relacja z Bogiem, która stanowi realizację powołania do świętości. Ponieważ jej istotą jest moje życie nie dla siebie, lecz dla Niego, przeżywanie w zwyczajny sposób tyłu różnych wymiarów prozy swojej codzienności domaga się ode mnie cią-

głęgo przechodzenia z "mojego" na "Boga". Stanowi sprawdzian mojej przyjaźni z Bogiem – jak też zwykle określać się świętość.

Św. Paweł VI przypomniał nam, iż *«kto nie umie wybrać trudniejszej drogi doskonałości od łatwiejszej drogi mierności, ten nie może być chrześcijaninem»*.

Świat świętych

Świat świętych - jak nam się z pozoru wydaje - pełen jest cudowności. Zagląając jednak do niego, dostrzegamy, iż ci ludzie byli tak zwyczajni i zwykli jak my, doświadczali identycznych co my trudności, borykali się z podobnymi do naszych problemami, zmagali się z tymi samymi słabościami co my dzisiaj. Świętość osiągnęli, ponieważ Boga postawili w centrum swojego życia i nigdy z bycia blisko Niego nie zrezygnowali.

Świętość, jak zauważa Benedykt XVI *«wskazuje na odwieczne dążenie człowieka ku Bogu»*. Św. Matka Teresa z Kalkuty natomiast dowodzi, iż *«świętość nie jest czymś nadzwyczajnym – nie jest luksusem zarezerwowanym dla nielicznych wybrańców. Świętość jest zwyczajnym obowiązkiem każdego z nas»*.

Święci przykładem

Poprzez świętych - tych których imiona i zasługi dla nieba znamy, ponieważ Kościół tę ich świętość potwierdził w urzędowy sposób aktem beatyfikacji czy kanonizacji - Pan Bóg pokazuje światu i nam, w nim żyjącym, swój Boży porządek i rządzącą nim boską logikę, która w znacznej mierze przekracza ludzki sposób myślenia.

Kościół ukazując swoich świętych dowodzi, iż świętość nie jest czymś

zarezerwowanym tylko dla jakiejś wąskiej grupy. Przypomina nam również, iż świętość nie przemija i nigdy też nie wychodzi z mody.

Św. Jan Paweł II trafnie wskaże, iż świat wyczekuje świętych, albowiem *«gdzie przechodzą święci tam wraz z nimi przechodzi sam Bóg»*. Pobudzeni tą zachętą naszego Wielkiego Rodaka - Świętego Papieża – stawajmy się świętymi. Nie bójmy się tego i nie wstydzmy się być tacy! Dzisiejszy świat potrzebuje świętych! Bądźmy świętymi!

ks. dr Krzysztof Biros

* * *

BL. PAULINA JARICOT ZAŁOŻYCIELKA ŻYWEGO RÓŻAŃCA część 2.

Nawrócona Paulina, pomimo drwin i plotek otoczenia, trwa w swoich postanowieniach, umacniana świadectwem pobożnego życia zaprzyjaźnionych kapłanów, w tym młodego ks. Jana Marii Vianneya, późniejszego świętego proboszcza z Ars. W szpitalu, w którym posługuje chorym, słucha wykładów biblijnych adresowanych do całego personelu, a następnie dzieli się nimi z rzeszą wynagrodzicielek. Coraz głębiej wchodzi w świat modlitwy i adoracji, z której czerpie natchnienie i siłę do wspierania potrzebujących. A tych nie brakuje. W wyniku rewolucji wiele szanowanych rodzin znalazło się w trudnej sytuacji materialnej. W obawie, że dziewczęta wybiorą drogę prostytucji, Paulina zakłada dla nich pracownię sztucznych kwiatów, gdzie mogą uczciwie na siebie zapracować.

Paulina nie przestaje także modlić się za swojego brata Fileasza, który nie tylko nawraca się, ale wybiera drogę kapłaństwa. Razem powracają do dziecięcych marzeń o wspieraniu misji na Dalekim Wschodzie. Fileasz prosi Paulinę, by wraz ze swoimi wynagrodzicielkami podjęła inicjatywę protestantów przekazywania jednej monety tygodniowo na cele misyjne. Zbiórki przynoszą efekt, ale to wciąż kropla w morzu potrzeb. Paulina liczy na pomoc z wysoka i ta przychodzi wraz z genialnym w swojej prostocie pomysłem: trzeba znaleźć w gronie przyjaciółek dziesięć, z których każda przekaże jedną monetę tygodniowo na Dzieło Rozkrzewiania Wiary i znajdzie kolejnych dziesięć, które uczynią to samo. Po zasięgnięciu opinii spowiednika, dwudziestoletnia Paulina wciela w życie swój plan, zakładając stowarzyszenie „jeden pieniążek tygodniowo”, które szybko rozwija się zarówno w środowisku robotników, jak i burżuazji, przynosząc wspaniałe rezultaty. Tak wielki sukces natychmiast spotyka się ze sprzeciwem i zazdrością i to ze strony ludzi Kościoła. Udręczona Paulina prosi Filea-

sza, by przedstawił cały plan Dzieła Rozkrzewiania Wiary Stolicy Apostolskiej. Ten uzyskuje dla siostry aprobatę papieża Piusa VII oraz specjalne błogosławieństwo wraz z życzeniami, by dzieło nadal się rozwijało. I tak jest w istocie, niemniej sama Paulina zostaje odsunięta w cień, co przyjmuje z całą pokorą. Jednocześnie z niepokojem obserwuje, co dzieje się w jej ojczyźnie: postępujące zepsucie moralne, rozprzestrzenianie się doktryn wypaczonych i szkodliwych, preparowanych przez „producentów niedowiarstwa”- masonów i libertynów. Paulina czuje, że musi coś zrobić, by zatrzymać ten szaleńczy bieg ku zatraceniu. Tak pisze do swojego spowiednika: „Mam nadzieję wbrew wszelkiej nadziei, że w naszej ojczyźnie znowu nastaną lepsze dni. Nadzieję pokładam w orędownictwie Niepokalanej Królowej przed czcigodnym Sercem, które tak bardzo ukochało świat”. Paulina próbuje postawić tamę strumieniowi bezbożności przez dzieło wynagradzające całego narodu. Myśli o założeniu stowarzyszenia dostępnego dla wszystkich, które pozwoliłoby osiągnąć jedność modlitwy. I znowu prosty plan: trzeba znaleźć tyle osób, ile jest tajemnic różańca i każdej powierzyć cztery małe zadania:

1. codzienne odmówienie jednej dziesiątki Różańca;
2. rozważenie tajemnicy odpowiadającej dziesiątce;
3. znalezienie pięciu osób, które z kolei znajdą następnych chętnych;
4. ofiarowanie drobnej kwoty na rozposzechnianie dobrej prasy.

Tak powstaje *Żywy Różaniec*. Do codziennej praktyki Paulina dodaje comiesięczne spotkanie z odprawianiem Drogi krzyżowej i godzinną adoracją eucharystyczną.

Żywy Różaniec w krótkim czasie rozprzestrzenia się w całej Francji. Dołączają do niego nawet żołnierze, powtarzając sobie: „Inicjatywa jest wartościowa i łatwa do realizacji. Osłem jest każdy, kto z niej nie skorzysta!”. W 1831 roku, Paulina napisze: "Liczbą odmawiających dziesiątek różańca rośnie z niewiarygodną szybkością we Włoszech, Szwajcarii, Belgii, Anglii i wielu regionach Ameryki. (...) Wszędzie, gdzie tworzą się piętnastki, można zauważyć nie notowane wcześniej umacnianie się dobra". Kilka lat później doda: "Stopniowo stajemy się zjednoczeni w modlitwie ze wszystkimi ludźmi świata".

***

1 listopada

Uroczystość Wszystkich Świętych
Msze św. o godz. 6.30, 8.00, 9.30,
11.30, 13.00, 15.00 i 19.00
18.00 procesja

2 listopada

Dzień Zaduszny
Msze św. o godz. 6.30, 7.15 i 18.00
procesja po Mszy św. wieczornej

***

CZWARTKI Z BŁ. HANNA i ŚWIĘTYMI NIEWIASTAMI

Alabastrowy sarkofag bł. Hanny umieszczony jest pod późnogotyckim pentaptykiem. Na dwóch parach obustronnie malowanych skrzydeł przedstawione są postaci świętych. W listopadzie podczas czwartkowych modlitw za wstawiennictwem naszej Błogosławionej poznamy cztery święte kobiety. Serdecznie zapraszamy!

ODPUSTY ZA ZMARŁYCH

1.) Wierni, którzy nawiedzą kościół lub kaplicę publiczną 1 lub 2 listopada mogą dostąpić odpustu zupełnego, który może być ofiarowany tylko za zmarłych.

W czasie nawiedzenia świątyni należy odmówić *Ojcze nasz* i *Wierzę* oraz trzeba wypełnić inne warunki, jak spowiedź sakramentalna, Komunia św. i modlitwa według intencji Ojca Świętego.

2.) Wierni, którzy pobożnie nawiedzą cmentarz i przynajmniej w myśli pomodlą się za zmarłych, zyskują odpust, który może być ofiarowany za dusze w czyśćcu cierpiące; odpust ten w dniach od 1 do 8 listopada (włącznie) jest zupełny, w inne dni roku tylko cząstkowy.

* * *

WYPOMINKI JEDNORAZOWE

Imiona zmarłych poleconych w wypominkach jednorazowych są wyczytywane w naszym kościele parafialnym przez cały listopad. Zachęcamy do wspólnej modlitwy w intencji zmarłych codziennie kwadrans przed Mszą św. wieczorną.

WYPOMINKI ROCZNE

Imiona zmarłych poleconych w wypominkach rocznych są wyczytywane w każdą niedzielę roku przed Mszą św. o godz. 8.00 lub 13.00. Dodatkowo w intencji wypominanych sprawowana jest Msza św. w każdą trzecią niedzielę miesiąca o godz. 19.00. Jest ona poprzedzona nabożeństwem za zmarłych, które rozpoczyna się o godz. 18.30.

Parafia św. Mikołaja w Krakowie, ul. Kopernika 9, tel. 12/431-22-77
PeKaO S.A.III O/Kraków: 58-1240-2294-1111-0000-3723-4113

<http://www.parafiamikolaj-krakow.pl/>